895) సామంతం / శ్రీ

ప॥ గొల్లెతల నింతసేసీ గోవిందుడూ। కొల్లకాడు రేపల్లె గోవిందుడు॥

చ॥ పలుకుల భ్రమయించె భావముల గరగించె। కొలని కరత నవ్వె గోవిందుడు।
యెలయించి యప్పటి మా యింటిలోనే పవ్వళించె। కొలదిమీరినవాడు గోవిందుడు॥

చ॥ వూరక పువ్వుల వేసె నొకటొకటే నేసె। కూరిమి దప్పక చూచె గోవిందుడు।
చేరి మావారుండ వారు చెప్పరాదు తనదూరు। కోరి యశోద నీబిడ్డ గోవిందుడు॥

చ॥ సమ్మతించ జేయి వేసె చన్నులతోనే రాసె। కుమ్మరించె వలపులు గోవిందుడు।
దొమ్మిసేసి మమ్ము గూడె దొరవలె నదె వాడె। కొమ్మరో శ్రీవేంకటాద్రి గోవిందుడు॥